

Terwijl zompige korsten nog stevig grip hebben op de meeste oogleden en de zon moeite heeft op te staan brandt er al licht in een achterkamer van doe-het-zelf zaak: 'De Heetste Klusser.'

Drie mannen zitten rond een grote rechthoekige eikenhouten tafel. Twee manen naast elkaar en één er tegenover en tussen hen in een spanning sterk genoeg om de rode zee te splijten.

'Meneer, sorry maar ik weet niet zeker ...'

'Alstublieft, noem me toch gewoon God, Meneer klinkt zo ... oud.'

'Zoals u het wil. God, met alle respect maar ...'

Lucht stoot uit God zijn neusgaten. Hij weet wat 'met alle respect' betekend, namelijk ik vind je een waardeloos stuk stront maar sla me alsjeblieft niet op mijn gezicht.

De man vervolgt: 'Uw zoon is wat, drieëndertig? Kan hij echt niet voor zichzelf spreken?'

Vier ogen vestigen zich op de derde man die voor zich uit staart als een verveelde goudvis en, terwijl hij met een pluk van zijn verwilderde baard tussen zijn vingers speelt, zich afvraagt hoe het komt dat de kamer ruikt naar geroosterde testikels.

'Jezus, let even op, wil je!' Spuugt God tussen zijn tanden door.

Lange magere vingers verlaten de rossige baard en een onzekere stem klinkt: 'Ik ... ik had geloof ik gewoon meer verwacht van mijn terugkeer, geloof ik.'

'De reden dat ik je de zak heb gegeven is dat je steeds te laat komt. Al drie keer deze week en het is pas woensdag. Ik betwijfel of je wel geschikt bent voor dit werk.'

'Ik, ... ik moet gewoon weer een beetje mijn ritme vinden, den ik,' mompelt Jezus.

'Verdom mij,' vloekt God en slaat met zijn platte hand op tafel, 'die jongen is jarenlang timmerman geweest. Het is een goede knul, weet je.'

'Ik weet het niet.' De man kijkt naar Jezus alsof het om een tweedehands auto gaat.

'Lees de bijbel maar,' zegt God op bijna smekende toon.

'Met alle respect,'

vuisten wringen, tenen krullen, kaken schrapen,

'we weten beide wie dat boek geschreven heeft.'

Een ongemakkelijke seconden durende stilte volgt.

Jezus zet zijn puppy ogen op, God zijn ernstige blik.

De man aan de andere kant staart naar een punt vlak boven tafel, zucht en haalt dan zijn schouders op.

'Oké, ik heb nog wel iets anders dan winkelwerk voor je.'

En toen was er hoop.

'Ik heb nog iemand nodig die de vloeren en toiletten schoonmaakt. Diarree is nogal een plaag de laatste tijd. Als je je best doet kun je jezelf weer omhoog werken wat mij betreft.'

God trekt zijn gezicht in vloekende plooiën, loopt rood aan en lijkt te gaan imploderen van razernij maar komt tot inkeer en kalmeert. Hij strekt zijn arm over tafel voor en ferme handdruk en zegt: 'Goed. Morgen beginnen?'

'Morgen beginnen. Op tijd.'

God neemt Jezus, die een dank je mompelt, bij de arm en sleept hem mee naar buiten.

De winkeleigenaar neemt zichzelf eens goed op in de spiegel. Hij kamt zijn vette haar en strijkt zijn snor plat met zijn duim en wijsvinger. Hij spuit wat eau de soufre op en speldt een naamplaatje op. Een grote knipoog en een glimmende NATAS reflecteren in de spiegel.
– Godsamme, wat een een begin van een werkdag.